USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: nezl. E. M.**, zastoupena zákonnou zástupkyní N. M., zastoupena JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2003, č. j. OAM - 7075/VL - 01 - K03 - 2001, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č. j. 9 Az 172/2003 - 25,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 3. 2003, č. j. OAM - 7075/VL - 01 - K03 - 2001, neudělil žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) azyl v České republice podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a dále rozhodl, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 19. 12. 2003, č. j. 9 Az 172/2003 - 25, zamítl.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze a současně navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Dne 2. 3. 2005 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno zpětvzetí kasační stížnosti v plném rozsahu, které bylo podáno prostřednictvím zákonného zástupce stěžovatelky, její matky N. M.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázku, zda v řízení vůbec mohla matka stěžovatelky jako její zákonný zástupce činit procesní úkony, ačkoli je stěžovatelka zastoupena advokátem. Podle § 35 odst. 6 s. ř. s. sice platí, že v téže věci může mít účastník jen jednoho zástupce, toto omezení se však nevztahuje na zákonného zástupce, kterého má účastník bez procesní způsobilosti. Udělení plné moci zásadně nebrání účastníku řízení, aby určité procesní úkony činil v řízení sám. Bylo v rozporu s principem rovnosti, pokud tato možnost byla odebrána účastníkům, kteří mohou vstupovat do právního styku jen prostřednictvím svého zákonného zástupce. Proto je toto ustanovení soudního řádu správního nutné interpretovat restriktivně výše uvedeným způsobem. Opačný výklad by vedl ke zcela absurdním závěrům, kdy by zákonný zástupce stěžovatele nemohl činit žádné procesní úkony, ani např. odvolání plné moci udělené advokátovi. Toto řešení je shodné s řešením zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, podle jehož § 24 odst. 1 může mít účastník v téže věci současně jen jednoho zvoleného zástupce.

Zpětvzetí kasační stížnosti, které za stěžovatelku činila její matka jako zákonný zástupce je tak procesním úkonem, jehož právní účinky zavazují přímo stěžovatelku.

Podle § 37 odst. 4 ve spojení s § 120 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo z části zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jelikož Nejvyšší správní soud ve věci dosud nerozhodl, řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu